

உ

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

சே வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

உ

சிவமயம்

குகதாசா

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

திருமல்லாபூர்

சே வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

எழுதியது

சென்னை

சோலடன் அச்சு கூடம்

1923

உ

சிவமயம்

முகவுரை

இசசரிததலைவராகிய முதலியாரவர்களையும் அவர்கள் சைவாபிமானத்தையும் சைவவுலகம் நன்கறியும். இவர்கள் சரித்திரத்தை என்றும் நிலவுமபடி செய்தல் சைவர்கள் து கடமையேயாம் தமது உடல, பொருள், ஆவி ஆகிய முன்றினை யுஞ் சைவாபிவிருத்தியின பொருட்டே தத்தஞ் செய்த இப்பெரியாரது சரித்திரத்தை யான எழுத்த துணிந்தது அவர்கள் மாட்டு யான் கொண்டிருந்த அன்பிற்கு அடையாளமாகவேயாம்.

இவ்விடத்தில் முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட நட்பின தன்மையைக் குறிப்பிடுவது மிகையாகாதென்று நினைக்கின்றேன் :—

1910(ஆம்), இவர்கள் எழுதிய “ ரசசர நிசசயம் ” எனும் தமிழ்ப் புத்தகத்தை யான படிக்க நோந்தது அப்புத்தகத்தின் அருமையை நோக்க அதன் ஆசிரியராகிய முதலியார் மீது அதிக மதிப்பு இயலபாகவே ஏற்பட்டது. சிலகாலத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் சித்தாந்த தீபிகையில் எழுதிவந்த பல அரிய விஷயங்களைப் பாரவையிட்டேன். அதனால், அவர்களிடத்து யான முன்னரே கொண்டிருந்த அன்பு முறுகி வளாந்தது, அவர்களுடன் கடித மூலமாகத் தொடர்பு வைக்கவும் தூண்டியது. 1913(ஆம்) கடைசியில் Essentials of Hinduism எனும் சிறந்த நூலை அவர்கள் வெளியிட்ட பின்னர், அதனைப் பெற்று வாசித்ததின் பய

ஓக அவர்களுக்கும் எனக்கும் நேசம் அதிகரித்தது 1916ஆம் டிசம்பரில் முதலியாரவர்களைச் சென்னை சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அக்கிராசனராக சடுதியில்தந்திமுலமாக அழைத்த போது, அவர்களுக்குப் பல முக்கியமான வேலைகளிருந்தும், சைவாபிமானங் கருதியுப எனது வேண்டுகோட் கிணங்கியும் வர ஒருபபட்டனா அப்போது (8-12-'16) அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதம் வருமாறு —

* * *

I thought over the subject and consulted some of my friends and came to the conclusion that I should accept the offer though it may be some inconvenience. The request having come through you, I could not have declined it.

I have fixed my son's marriage for to-morrow and there are other matters in which my presence is required. Anyhow, I must be prepared to sacrifice something for the benefit of my religion and I have, therefore, accepted the offer

* * *

1916ஆம் டிசம்பரில் 28உதான யான அவர்களை முதலிற சந்திககும் பாககியத்தைப் பெற்றது. அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்களாலும் பல அரிய வியாசங்களாலும் எனக்குச் சைவசித்தாந்தப்பற்று உண்டாயிற்று என்று கூறலாம். அதனால் அவர்களை எனது குருவாகவும் தந்தையாகவும் மதித்துவந்தேன அவர்களும் என்னைத் தமது சொந்தக் குமாரனைப் போலவே நேசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் புத்தக விற்பனை, புத்தகமச்சியற்றல முதலிய பல சொந்தக காரியங்களை என்னிடமே முற்றும் ஒப்பித்து வந்தனர். 1922ஆம் காசியாத்திரையாகச் சென்னைக்குத் தமது குடும்பத்துடன் வந்திருந்தபோது என்னிடமே தங்கியிருந்தனர். தமது சொந்த ஊரவர்களும் வேறு

சினேகாகளும் பலா இருந்தும் அவர்கள் என்னுடன் தங்கியிருந்தமை அவர்கள் என்மீது வைத்திருந்த அன்பின் பெருக்கைக் காட்டுகின்றது. உற்று நோக்குமிடத்து, அவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு திருவருட்சகாயத்தாலேயாம். இதனைப்பற்றி முதலியாரும் எனக்கு 25-8-'15ல் எழுதிய கடிதமொன்றில் விதந்து பாராட்டியிருக்கின்றனர் அது பின்வருமாறு —

* * * *

We do not know each other personally, still I think there is some Providential influence that has linked us by real friendship May this continue long!

* * * *

இது காறுங் கூறியவாற்றால், முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் இருந்துவந்த சம்பந்தம் தெற்றெனப் புலப்படும். தற்புகழ்ச்சி கருதி யான இவைகளைக் கூறவந்தவனல்லன். இது உண்மையேயாம்.

முதலியாரவர்கள் சரித்திரத்திற்கு வேண்டிய விஷயங்களை உபகரித்த அவர்கள் குமாரா, ஸ்ரீமான ச. நவரத்தின பிள்ளையவர்களுக்கும், இந்நன் முயற்சியிற்பல வுதவி புரிந்த எனது நண்பர், கழுத்தூறை ஸ்ரீமான செ. வேலாயுதம் பிள்ளையவர்களுக்கும் என மனமாரத் வந்தனமளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது அறியாமை காரணமாக இதன்கண் ஏதேனும் குற்றம் ஏற்படின் அதனைப்பொறுப்பது அறிஞர் கடனாகும்.

அன்பாபணி செய்யவேண்டிய யானாகி விட்டுவிட்டால் இன்பநிலை தானேவந்தெய்தும் பாராமே.

(தாயுமானவர்)

திருமயிலாப்பூர்,
ருதிரோற்காரிஸ்ரீ
ஆவணிச் சூட }

இங்ஙனம் :

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்.

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

ஸ்ரீமண्डலத்தைச் சாரந்த யாழ்ப்பாணத்திலே, கொக்குவில எனலுங் கிராமத்திலே, சைவ வேளாள குலத்தை விளக்க வந்த குலசேகர முதலியார் மரபிலே கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினிடையிலே சபாபதிப் பிள்ளை எனபவா ஒருவரிருந்தார். அவர் முல்லைத்தீவுக் கச்சேரியிலே பிரதான விசிதா உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் அகாலத்தில் பிரபல செல்வந்தராய் விளங்கிய பெரிய முருகேசு எனபவரின புத்திரியாகிய ஆசசிமுத்து அம்மையை விவாகஞ் செய்தனா. அவ்விருவருக்குஞ் சென்ற காலபுத்திண்டு (1858 கி பி.) சித்திரையீர் நடவ புதனகிழமை, அசுவினி நட்சத்திரங்கூடிய சுபதினத்திலே, ஒரு சறபுத்திரா பிறந்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானாது பரியாயப் பெயர்களிலொன்றாய் “சபாரத்தினம்” எனலும பெயரை இட்டனா. அப்பெயர் சிறு பிராயத்தில் இடுகுறியாக அமைந்த போதிலும் காரணவகையால் அது சாலவும் ஏற்புடைத்தென்பது இப்பிள்ளையின் பிற்காலத்துச்சீவிய சரித்தர்தால் புலனாகும்.

கல்விப் பயிற்சி

இப்பிள்ளைக்கு உரிய காலத்திலே, அவர் தந்தையார் வித்தியாரமபஞ் செய்து வைத்தனர். முதல் முதல் தமிழ்க் கல்வியை அக்காலத்துப் பிரபல பண்டிதராக விளங்கிய கொக்குவில் சுயம்பு நாதர் என்பவரிடங் கற்றார். ஆங்கிலக் கல்வியை இப்போது Central College என்று வழங்கப் பெறும் அப்போதைய Cock's பாடசாலையிற் பயின்றார். தமிழை இக்காலத்துப் பிள்ளைகளைப்போல அசட்டை செய்யாமல ஆங்கிலத்தோடு ஒருங்கே விரும்பிக் கற்றார். ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாவலர் பெருமானிடத்தும் சிலகாலம் அவர்களது பாடசாலையில் தமிழ்க் கல்வி பயின்றனரென்ப அப்போது இவருடன் ஒருங்கு கற்றவருள் முக்கியமானவர், யாழ்ப்பாணச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் அதிபராக விளங்கும் ஸ்ரீமத த. கைலாச பிள்ளை அவர்களாவார். நாவலர் பெருந்தகையாரது அருட்பார்வையின திறத்தால் இவருக்குச் சமயபத்தி இளமையிறறானே வேருன்றியது. நாளேறவேற அது பெரிதும் வளாவதாயிற்று. நாவலர் அவர்களைப்போலவே இவரும் தமது பத்தொன்பதாம் வயது முதல் சமயச் சார்பாக உழைக்கத் தலைப்பட்டனார்.

சமய உழைப்பு

இருபது முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் Charles Bradlaugh என்னும் தத்துவ ஞானி ஒருவரிருந்தனர். அவர் பிரபல பண்டிதரேயாயினும் ஊழ்வலியால் 'கண்டதே காட்சி', 'கொண்டதே கோலம்', 'எல்லாம் இயற்கை அமைப்பே' என்னும் நீர்ச்சுவாதக் கொள்கையைத் தழுவி யிருந்தார். அதனோடு அமையாது, தம் கொள்கையைப் பரப்புதல் நிமித்தம் அநேகம் சுவடிகளையும் வெளியிட்டனர். அச்சுவடிகளைக்கண்டு நம்மவருட் சிலர் மருண்டனர். அவரது கொள்கை நம் நாட்டிலும் சில தமிழ்ப் பத்திரிகை வாயிலாகவும் பிறவாற்றாலும் பரவத்தொடங்கியது. நம்மு

சமயத்திற்கும் தேயத்திற்கும் அதனால் பெரிதும் கேடு சூழ்வதாயிற்று. உலகாயதம் நமது நாட்டிற் புகுநதைக் கண்டு சகிக்கலாற்றாது, நமது பிள்ளையவர்கள் அதனையக் காலத்திற கேற்றவாறு தருக்க முறைப்படி கண்டித்துப் பலகடிதங்கள் யாழ்ப்பாணத்து “உதயபானு” என்னும் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டனர். இவரது கண்டனங்களின் பயனாகப்போலும், நீரிச்சுவாதம் நமது தமிழ் நாட்டிலிருந்து சிறிதுகாலத்திற்கெல்லாம் நீங்கியது அப்போது இவா எழுதிய கண்டனங்களே பிறகு சில பல திருத்தங்களுடன் “ராசசுவாசியம்” என்னும் பெயருடன் 1896-ல் புத்தக ரூபமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன

உத்தியோகம்

இவா, 1878-ல் அரசாங்க உத்தியோகத்திற் சாமானிய லிசுதராகவே முதலில் அமர்ந்தார். பிறகு தமது ஊகத்தினாலேயே மேலான பதவிகளுக்கு வந்தார். முல்லைத்தீவு, கொழும்பு, கண்டி முதலிய இடங்களிலும் உத்தியோகம் செலுத்தினார். சிலகாலம் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி முதலியார் என்னும் உத்தியோகத்தை நடத்தினார். அப்பால யாழ்ப்பாணத்து டெபுடி பிசுக்கல ஆகவும் விளங்கினார். இவ்வத்தியோகத்தை ஏறக்குறைய பத்து வருடம் வகித்து 1921-ல் ஆறுதல அடைந்து, உபகார வேதனம் பெற்றார். இவ்வத்தியோகம் மிகப் பொறுப்புடையது. அதனை நமது முதலியாரவர்களுக்குக் கொடுத்தது இவர் மாட்டு அரசாங்கத்தார் வைத்திருந்த அபிமானத்தைக் காட்டுகின்றது. மேலும், அரசாங்கத்தார் தமது நன்மதிப்பிற்கு அறிகுறியாக 1905-ல் முதலியார் * என்னும் பட்டத்தை அளித்தனர் பிறகு, 1917-ல்

* “முதலியார்”, “இராசவாசல் முதலியார்” என்பன இலங்கை அரசாங்கத்தாரால் சாதகர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டங்கள். இவை, இராவ் சாகிப், இராவ் பகதூர் முதலிய இந்திய பட்டங்களைப் போன்றவை.

சமாதான நீதிபதி (J. P.) என்னும் கௌரவ உத்தியோகத்தினைக் கொடுத்தனர். கடைசியாக 1919-ஆம் இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தினையும் தந்தனர். உத்தியோகத்திலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னரும் Headmen Commission-ல் ஒரு அங்கத்தினராக நியமித்து கிராமாதிகாரி முறையினைப் புதுப்பிக்க வேண்டினா ஆனால் இன்னும் அரசாங்கக் கடமைகளை செலுத்தி நெடுங்காலம் உபகார வேதனம் பெறும் பாக்கியத்தை முதலியாரவர்கள் பெற்றாரில்லை.

குடும்ப வாழ்க்கை

இவரோடு உடன் பிறந்தவா மூவா தமக்கையின் பெயர் அன்னபூரணி அம்மாள், தம்பியின் பெயர் ச. குழந்தைவேற பிள்ளை, தங்கையின் பெயர், சின்னத்தங்கச்சி அம்மாள். தமக்கையுந் தம்பியும் இவருக்குமுன்காலஞ்சென்றனர்; தங்கை இன்னும் சீவந்தராக இருக்கின்றனர். தம்பி இவாமாட்டு அதிக விசுவாச முள்ளவா அவருக்குச் சந்தானமில்லை. அவர் 1920-ஆம் இறந்தபோது அவருக்கு அந்தியேடடி முதலிய அபரக்கிரியைகளை நமது முதலியாரவர்களே இராமேசுவரத்திற் செய்தனர்.

1889-ஆம், நமது முதலியாரவர்கள் பொன்னம்பலப்பிள்ளை எனபவரின் புத்திரியை விவாகம் செய்தாரா கனகம்மாள் எனும் அப்பெண்மணியின் மாட்டு நவரத்தினம் என்னும் ஒரு ஆண்மகவும், பரஞானம் எனும் பெயருள்ள ஒரு பெண்மகவும் பிறந்தனர். 1906-ஆம் அவ்வமமையாரா நோய்வாய்ப்பட்டு இரண்டு குழந்தைகளையும் விட்டு இறந்தனர். இரண்டு வருடங்கழித்து, தமது மனைவியாரின் தங்கையாகிய சொரணம்மாளை விவாகஞ்செய்து கொண்டனர். அவரிடத்து ஒரு பெண்மகவு உதித்தது அப்புதலவியின் பெயர் அற்புதாம்பிகை இப்பெண்மணி தனது 17-ம் வயதில்கயரோகங்கண்டு கன்னிகையாகவே இறந்தது. அம்மகளிற்கு அபரக்கிரியைகள் செய்யு நிமித்தம் உடனே தம் மனைவியாருடன் 1922-ஆம் பிப்ரவரியிற் காசிக்குப் புறப்பட்ட,

டனர். வழியிலுள்ள பற்பல தலங்களைத் தரிசித்தனர். மீட்டும் தமது ஊருக்குத் திருமப நாலேநது மாதங்களாயின. இடையே இவருடைய மனைவியாருக்குப் புத்திர சோகத தால நோய் உண்டாகி, அது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. தமது ஊரை யடைந்த சில தினங்களுக்குள் அவ்வம்மையார பாகதியடைந்தனா. தமது அருமைப் புத்திரியின அகால மாணத்தால முன்னரேயே துக்கத்துக் கொண்டிருந்த முதலியாருக்கு இது பேரிடியாகவே இருந்தது. ஒன்றின பின் ஒன்றாக நிகழ்ந்த துக்க சம்பவங்களின காரணமாக ஏறபட்ட மனக்குழப்பத்தினால் முதலியாரது தேகாரோக்கியம் நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டுக் கொண்டேவந்தது. பின்னாச சிலமாதங்களுக்குள், அதாவது தூதூபிவூ ஐப்பசியீ 30உ புதனகிழமை ஏகாதசி திதி, உத்திர நக்ஷத்திரம் காலே 7½-மணிக்ஞ்ச (1922வூ நவம்பாயீ 15உ) சிவபதம அடைந்தனா இறக்குமபோது வயது அறுபத்தானாரு. இவா இந்தியாவிற்குவந்து பல அரிய நூல்களை வெளியிட வேண்டு மென்றும், சமயாபிவிருத்தியின பொருட்டே தமது எஞ்சிய காலமுழுவதையும் செலவிட வேண்டுமென்றும் எண்ணங்கொண்டிருந்தனா. அவ்வெண்ணம் நிறைவேற்றத்தடி திருவருளத்தடுத்தது மறறொரு பிறவியிற குறைவற முடிக்க வேண்டுமென்பது கருதிப்போலும்'

இயற்றிய நூல்கள் முதலியன

மேலானதும் மிகப் பொறுப்புள்ளதுமான அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமாந்திருந்தும் தமக்கு ஏறபட்ட மிக்க குறைவான அவகாச நேரத்தினையும் சமய சம்பந்தமாகவே உபயோகித்து வந்தனர். ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் பல நுண்ணிய விஷயங்களை எழுதி வெளியிட்டனா; சில அரிய நூல்களையும் காலத்திற்கேற்றவாறு எழுதி அச்சிறப்பித்தனா. அவை பின் வருவன:—

(1) சீவான்ம பேதம்:—சீவான்மாவிற்கும் பரமான்மாவிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துரைப்பது, மாயா வாதத்தை ஒருவாறு கண்டிப்பது. 1890ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது.

(2) ஈசகர நிச்சயம்:—நாததிகத்தை மறுத்து, சைவ சித்தாந்தத்தை ஒருவாறு நிலை நாட்டுவது. வசன நடை போற்றாத தகுந்தது. 1896ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பெற்றது.

(3) Essentials of Hinduism—இந்து மதத்தின் முக்கியம்சங்கள் (சைவ சித்தாந்தப் பார்வையாக):—ஆங்கிலத்தில் மிக விரிவாக எழுதப்பட்டது. பலரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டது. சந்தேகத்துக்கிடமான பல சமய விஷயங்களைத் தெளிவாக விளக்குவது 1913ஆம் ஆண்டு சென்னையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

(4) பிரபஞ்ச விசாரம்:—ஈசகர நிச்சயத்தின் இரண்டாம் பாகமாக நிலவுவது. உலகாயதம் முதற் பல திறத்தன வாயமதங்களைக் கண்டித்துச் சைவசித்தாந்தமே மெய்சமயமென்று தடைவிடைகளால் நிரூபிப்பது. வசன நடையிற் சிறந்தது 1918ஆம் ஆண்டு சென்னையில வெளியிடப்பட்டது.

(5) திருஞான சம்பந்தபூததி நாயனார் சரித்திரம்:—சம்பந்தரது திவ்விய சரித்திரத்தை ஆங்கிலத்தில் உரைப்பது. சரித்திரத்திலுள்ள நுட்பங்களை விளக்குவது. கால ஆராய்ச்சியைச் செவ்வியமாக எடுத்துக் கூறுவது. 1920ஆம் ஆண்டு சென்னையிற் பிரசுரமானது.

(6) திருக்குறள் (அறத்துப்பால், இல்லறவியல், இறுதிப்பத்திகாரத்தின்) ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பு:—பிறனில் விழையாமை முதல புகழ்நூறுகப் பத்ததிகாரங்களின் சூத்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் மாணவா உபயோகத்தின்பொருட்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதனை, ஸ்ரீ ம. வே. திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை அவர்கள் தாம் 1921ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட Tamil Text Notesல் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய புத்தகங்களன்றி, தமது யௌவனப் பருவத்தில் சமய சம்பந்தமான அநேக துண்டுப் பத்திரங்

களும் சிறுபுத்தகங்களும் கிறிஸ்துமத கண்டனமாகவும் தோத்திரப் பாக்களாகவும் [விவிலியகுற்சிதம், முன்னேநாத சுவாமி வடிவழகமமை ஆசிரிய விருத்தங்கள் முதலியன] செய்து வெளியிட்ட துண்டு. அவை இப்போது கிடைப்ப தருமை.

வெளியிட எண்ணியிருந்த நூல்கள் :--

(1) மறுபிறப்புண்மை, இரது சாதனத்தில் சிறு பாகங்களாக வெளிவந்தது. அருமை வாய்ந்தது.

(2) பண்டைத் தமிழர்களின் சமயக் கோள்கை (Religion of the Ancient Tamils) இதுவும் சிறு பாகங்களாக இரது சாதன ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளி வந்துள்ளது பழைய தமிழ் நூல்களிற் கூறியபடி பண்டைத் தமிழர்களின் கொள்கை வைதிக சைவ சித்தாந்தமே என்று தக்க ஆதாரங்களுடன் நிலைநாட்டுவது.

(3) ஈசுர நிச்சயம் (இரண்டாம் பதிப்பு), முதற் பதிப்பு பிரதிகள் முழுவதும் செலவாகி விட்டமையால், இரண்டாம் பதிப்பைச் சில மாற்றங்களுடன் அச்சிடக் கருதி யிருந்தனா

(4) சைவோத்தரம், சைவசமயத்தின் ஏற்றத்தைக் கூறும் வசன நூல்.

இரது சாதனம், சித்தாந்த தீபிகை, சித்தாந்தம், கலா சிந்தாமணி முதலிய பத்திரிகைகள் வாயிலாக வெளிவந்த விஷயங்களாவன. —

(ஆங்கிலம்)

1. The Tamil Nationality
2. Religion and National Progress
3. The Advaita Philosophy
4. Religious Toleration
5. Practice and Religion
6. Siva Linga

Siddhanta
Dipika.

7. Siva Rupa
8. Saiva Siddhanta
9. Vedanta
10. Philosophy of Karma
11. Hindu Religious Awakening
12. Faith—(*New Reformer*)
13. Proselytism—(*Everyman's Review*)
14. Evolution of Religion
15. Culture
16. Temples
17. Religion
18. Reason and Feeling
19. Our Food
20. Hindu Social Reform
21. Are meat and drink necessary for our
progress?
22. Religious Education
23. Our Reformers
24. The Caste Question
25. Our National Spirit
26. Religion without Rituals
27. Amateur Theatricals
28. Bhagavat Gita—
(*Indian Patriot, Madras*)
29. Who is a Jivan Mukta?
30. Law of Karma
31. Religion of the Ancient Tamils—
(*Hindu Organ*)

(தமிழ்)

1. ஆணவமலம்	}	சித்தாந்தம்.
2. விசுவாசம்		
3. சமய அருட்சி		
4. கிரியாமார்க்கம்		
5. ஞானம்		
6. மெய்ச்சமயம்		
7. சமயோற்பத்தி		
8. தருமநெறி		
9. சிவஞான போதோற்பத்தி		
10. சிவஞானம்		
11. வேத சிவாகமங்கள்		
12. தெய்வநீதி	}	கலாசிரந்தாடணி.
13. தருமநெறி		
14. ஆணவ மலவிடுதி		
15. தமிழககலவி		

பத்திரிகைகளில் வெளியிட்ட விஷயங்களை யெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து அச்சிடவும் எண்ணியிருந்தனா, காலம் வாய்க்கவில்லை.

முதலியாரவர்கள் செய்யுளியற்றுவதிலும் சமர்த்தா. தமது வழிபடுகடவுளாகிய கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி மீது அநேக தோத்திரப்பாக்களை இயற்றியிருக்கின்றனா. முனீசுரத்திலெழுந்தருளிய முன்னைநாத சுவாமி மீதும் வடிவழகமமை மீதும் ஆசிரிய விருத்தங்கள் தமது நண்பா ஸ்ரீ செல்லையாப பிள்ளை யவர்கள் வேண்டுகோட்கிணங்கி 1887-ல் இயற்றி வெளியிட்டனர். அன்றியும் 'கந்தா கலிப்பா' என்னும் அரிய பிரபந்தமொன்றும் செய்துள்ளாரா. அப்பிரபந்தத்தினுள் தமக்குத் தோற்றிய அநேக சந்தேகங்களைத் தக்க சமாதானத்துடன் ஒவ்வொரு பாடலில் விளக்கியிருப்பதாக அவரே எமமிடம் நேரே

கூறியுள்ளார். முந்நூறு பாடல்களுக்குமேல் பாடப்பெற்றுள்ளன. ஆனால், நால் இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. பாடல்கள் மிக ஆழ்ந்த கருத்துகளைக் கொண்டன.

குணசீயம் முதலியன

வைதிக சைவ சமயச் சார்பாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் விஷயங்களை அனைவரும் அறியும்படி மிகத் தெளிவான நடையில் தாக்க முறைப்படியும் பட்சபாத மின்றியும் எழுதி வெளியிடுவதில் இவருக்குச் சமானமானவா இலரென்பதே பலாகருதது. இவருக்குப் புராதன பழக்க வழக்கங்களில் பற்றதிகம். பாரம்பரியத்தில் மிகுதியும் விசுவாசமுண்டு தமமனச் சான்றுககு விரோதமாகக் காணப்பட்ட விஷயங்களை நியாய வாயிலாகக் கண்டிப்பதில் அதிதீரா சைவாகம சாததிரங்களை நனகு கற்றறிந்து அவற்றுட் கூறியபடி ஒழுக்குபவா. ஆலயவழிபாடு, சைவகிரியாநுட்டானம் முதலியவற்றை நியமமாகக் கொண்டவர். மறைகள் நிகதனை சைவ நிகதனை பொருமனமுடையவா. தமிழ்ப்புலமை வாயநதவர். பெருமபுலவாகளான சுன்னாகம் குமாரசாமிப பிள்ளை முதலியோரால நன்கு மதிக்கப்பட்டவா. வடமொழிப்பயிற்சியு முள்ளவா. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வசனம் எழுதுவதில் மிகச் சமர்ததர். புலவாகளும் இவா வசன நடையைப் பெரிதும் பாராட்டுவா. மிகக்கூரிய மதிதுட்ப முடையவா. இவருடைய மனம் எப்போதும் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தை ஆராய்ந்து கொண்டே யிருக்கும். சித்தாநத நுணுக்கங்களை நுட்பமாக ஆராய்நதறிநதவர். தாம் முடிவு கட்டிய அநேக சித்தாநதக் கருத்துகள் இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன் வெளிவநத சிவஞான போதமாபாடியததுள்ள விஷயங்களோடு ஒத்திருக்கக்கண்டு அகமிக மகிழ்நதவர். தற்புகழ்ச்சி, தலையெடுப்பு, டாமபீகம் முதலிய குற்றங்களில்லாதவர். சிவபத்தி, அடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர் தரும சிந்தனை உடையவர். உண்மைச் சைவர்களை நேசிப்ப

வர். போலிச்சைவர்களை வெறுப்பவர். வைதிக சைவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். சுப்பிரமணிய உபாசகா. சூகதாசர் எனலும் புனைவுப் பெயருடன் பல ஆரிய விஷயங்களைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டவர். யாககை நிலையாமையை நினைந்து நினைந்து தம் வாழ்நாளை நலவழியிற் செலவழித்தவர். பிரசங்க ஆற்றலமையப் பெற்றவர். பிரபுத்துவ முடையவர். சமயாபிமானமன்றி, தேசாபிமானமும், பாஷாபிமானமும் நிரமயப் பெற்றவர். தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபை, சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம், யாழ்ப்பாண சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் முதலிய பேரவைகளுக்கூட சபாநாயகராகத் தோந்தெடுக்கப்பட்டவர். யாழ்ப்பாண சைவ சித்தாந்த பரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாண இந்து கல்லூரி முதலிய அறநிலைகளின் காரியதரிசியாக இறக்குங்காறும் விளங்கியவர். கொக்குவில் கிருபாகர சிவ சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில்தருமபரிபாலகர். இக்கோயிலிலேயே தமது ஒழிவு நேரங்களைச் சிவதொண்டு புரிவதற்கு வழித்தவர். இக்கோயில் இவரது பாடலரால் கட்டப்பட்டது.

சந்ததியார்

இவருடைய குமாராகிய ஸ்ரீ நவரத்தினம் பிள்ளையாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் உத்தியோகம் பார்த்து வருகின்றனர். முதலியாரின் முதத மகள் பரஞான அம்மாளின் கணவராகும் ஸ்ரீ வே. மாணிக்கவாசகா பிரகராசியாக (வக்கீல்) விளங்குகிறார். இவா மட்டுவில வேறபிள்ளை உபாத்தியாயரின் குமாராகளிலொருவர். நம் முதலியார் அவர்கள் எழுதிவைத்திருக்கும் புத்தகங்களை வெளியிட முயற்சி செய்யவேண்டியது இவர்களது பெருங்கடமை. திருவருள் துணை புரியவேண்டும். “முடியா முதலே என் கருத்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே”.

திருச்சிறம்பலம்.